

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΠΡΟΦΗΤΟΥ ΗΛΙΟΥ ΤΟΥ ΘΕΣΒΙΤΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ.

Ἡ ἐορτή τοῦ προφήτου Ἡλιοῦ τοῦ Θεσβίτου, ἐορταζομένη συμφώνως πρὸς τὸ Τυπικόν τῆς Ἐκκλησίας τὴν 20^{ην} Ἰουλίου ἐκάστου ἔτους, ἐωρτάσθη ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων διὰ λόγους ποιμαντικούς μέ μεταθέσειν τὸ Σάββατον 21^{ην} Ἰουλίου/3^{ην} Αὐγούστου 2013, εἰς τὴν Ἱεράν αὐτοῦ Μονὴν τὴν κειμένην παραπλεύρως τῆς κυρίας ὁδοῦ τῆς ἀγούσης ἀπὸ Ἱεροσολύμων εἰς Βηθλεέμ καὶ πλησίον τῶν ἐρειπίων τῆς ἀρχαίας Μονῆς τοῦ Καθίσματος τῆς Θεοτόκου.

Εἰς τὴν θέσιν ταύτην εὐρίσκεται ἀπ' ἀρχαιοτάτων χρόνων ἡ Μονὴ ἐρειδομένη εἰς τὴν παράδοσιν ὅτι εἰς τὴν περιοχὴν ταύτην φεύγων ὁ Προφήτης Ἠλίας τὸν θυμὸν τῶν βασιλέων Ἀχαάβ καὶ Ἰεζάβελ, ἀφ' ὅτου ἐπὶ τοῦ Καρμηλίου ὄρους κατέφερε ἀπὸ Θεοῦ καὶ ἀπὸ οὐρανοῦ πῦρ καὶ κατέκαυσε τὰς σχίδακας καὶ τὰς πέτρας τοῦ θυσιαστηρίου, ἐκοιμήθη ὑπὸ κάτω ἀρκεύθου καὶ ἐξύπνησεν αὐτὸν ἄγγελος Κυρίου λέγων αὐτῷ «αναστάς, φάγε καὶ πίε, ὅτι πολλῇ ἀπὸ σου ἡ ὁδός». «καὶ ἀναστάς ἔφαγε καὶ ἔπινε καὶ ἐπορεύθη ἐν τῇ ἰσχύϊ τῆς βρώσεως καὶ τῆς πόσεως ἐκείνης τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας, ἕως ὄρους Χωρήβ». (Βασιλ. Γ' 19, 4-9).

Εἰς τὸν ἱερόν ναόν τῆς Μονῆς ταύτης ἀνεκαινισμένον ὑπὸ τοῦ ἐκ Κύπρου μακαριστοῦ Μητροπολίτου Ἀσκάλωνος Ἀρκαδίου ἐτελέσθη ἀφ' ἐσπέρας Ἑσπερινός, προεξάρχοντος τοῦ ἐν Βηθλεέμ Πατριαρχικοῦ Ἐπιτρόπου Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἰορδάνου κ. Θεοφυλάκτου.

Τὴν πρωΐαν τῆς ὡς ἄνω ἡμέρας ἐτελέσθη πανηγυρική θεία Λειτουργία, προεξάρχοντος τῆς Α.Θ.Μ. τοῦ Πατρός ἡμῶν καὶ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τοῦ Ἱερωτάτου Μητροπολίτου Καπιτωλιάδος κ. Ἡσυχίου, τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιεπισκόπων Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου Γέροντος Ἀρχιγραμματέως, Ἰορδάνου κ. Θεοφυλάκτου, θαβωρίου κ. Μεθοδίου Προέδρου τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς, Λύδδης κ. Δημητρίου Γραμματέως τῆς Ἱεραῆς Συνόδου, Ἱεραπόλεως κ. Ἰσιδώρου, Γέροντος Σκευοφύλακος Ἁγιοταφιτῶν Ἱερομονάχων, τοῦ πνευματικοῦ τῆς Μονῆς τοῦ ὁσίου Σάββα π. Εὐδοκίμου, τοῦ ἐν Φχές ἡγουμένου ὀσιολογιωτάτου Ἀρχιμανδρίτου π. Ἱερωνύμου, τοῦ ἐν τῷ Χωρίῳ τῶν Ποιμένων ἡγουμένου Ἀρχιμανδρίτου π. Ἰγνατίου, τοῦ ἡγουμένου τῆς Μονῆς Ἁγίου Γεωργίου Μπετζαλλᾶ Ἀρχιμανδρίτου π. Ἀνανίου τῶν ἀραβοφώνων Πρεσβυτέρων π. Ἦσσα Μοῦσλεχ καὶ π. Παύλου καὶ τοῦ Ἀρχιδιακόνου π. Ἀθανασίου καὶ τοῦ διακόνου π. Εὐλογίου, τῇ εὐλαβῇ συμμετοχῇ εὐσεβοῦς ἐκκλησιάσματος ἑλληνοφώνου, ἀραβοφώνου καὶ ρωσοφώνου.

Εἰς τὸ Κοινωνικόν τῆς θείας Λειτουργίας ἐκήρυξε τὸν θεῖον Λόγον εἰς τοὺς πιστοὺς ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατὴρ ἡμῶν καὶ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος ἔχοντα οὕτως ἑλληνιστί: Θεοφανείας ἠξίωσαι καὶ προφητείας ὡπερ ὁ μέγας Μωσῆς προφήτας χρίων διὰ Πνεύματος, Ἡλιοῦ Θεσπέσιε καὶ βασιλεῖς. Καὶ τῆς δόξης ἐν θαβῶρ Χριστοῦ θεατῆς γενόμενος βοᾶς. Εὐλογητός ὁ θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, ἀναφωνεῖ ὁ μελωδός τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εύλαβεῖς προσκυνηταί, εὐσεβεῖς Χριστιανοί.

Εὐλογητός ὁ θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὅτι ἠξίωσεν ἐνσάρκου ἀγγέλου καί θεόπτου προφήτου Ἡλιοῦ τοῦ ἐνδόξου ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ προσκυνηματικῷ τόπῳ, ἔνθα ἔστησαν οἱ πόδες Αὐτοῦ.

Ὁ Ἅγιος Ἰάκωβος ὁ Ἀδελφόθεος ἀναφερόμενος εἰς τήν δύναμιν τῆς προσευχῆς ἐν τῇ Καθολικῇ αὐτοῦ ἐπιστολῇ προβάλλει ὡς παράδειγμα τόν προφήτην Ἡλίαν λέγων: «Ἡλίας ἄνθρωπος ἦν ὁμοιοπαθῆς ἡμῖν καί προσευχῇ προσηύξατο τοῦ μή βρέξαι καί οὐκ ἔβρεξεν ἐπί τῆς γῆς ἐνιαυτούς τρεῖς καί μῆνας ἕξ καί πάλιν προσηύξατο καί ὁ οὐρανός ὑετόνῃδωκε καί ἡ γῆ ἐβλάστησε τόν καρπὸν αὐτῆς», (Ἰακ. 5, 17-18).

Ἡ προσευχή ἡ ὁποία εἶναι ἀρρήκτως συνδεδεμένη μέ τήν πίστιν ἔχει ὡς πηγὴν αὐτῆς τόν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν λέγοντα: «Πάντα ὅσα ἐάν αἰτήσητε ἐν τῇ προσευχῇ πιστεύοντες λήψεσθε», (Ματθ. 21,22). Τούτου ἔνεκεν ὁ Ἀπόστολος Παῦλος κηρύττει λέγων: «μηδέν μεριμνᾶτε, ἀλλ' ἐν παντί τῇ προσευχῇ καί τῇ δεήσει μετὰ εὐχαριστίας τά αἰτήματα ὑμῶν γνωρίζεσθω πρός τόν θεόν», (Φιλιπ. 4,6). Αναλυτικώτερον εἰπεῖν: Μή κυριεύεσθε ἀπό ἀγωνιώδη φροντίδα διὰ τίποτε, ἀλλά διὰ κάθε τι πού σᾶς παρουσιάζεται κάνετε γνωστά τά αἰτήματά σας πρός τόν θεόν διὰ προσευχῆς καί διὰ τῆς δεήσεως, αἱ ὁποῖαι πρέπει νά συνοδεύωνται καί μέ εὐγνώμονα εὐχαριστίαν δι' ὅσα ὁ θεός μᾶς ἔδωσε».

«Κακοπαθεῖ τις ἐν ὑμῖν; προσευχέσθω... ἀσθενεῖ τις ἐν ὑμῖν προσκαλεσάσθω τούς πρεσβυτέρους τῆς Ἐκκλησίας καί προσευξάσθωσαν ἐπ' αὐτόν. Καί ἡ εὐχή τῆς πίστεως σώσει τόν κάμνοντα καί ἐγερεῖ αὐτόν ὁ Κύριος. Κἂν ἀμαρτίας ἦ πεποιηκώς, ἀφεθήσεται αὐτῷ», λέγει ὁ Ἅγιος Ἰάκωβος, (Ἰακ, 5,13-15).

Ἡ δύναμις τῆς προσευχῆς τῆς πίστεως ἀνέδειξεν Ἡλίαν τόν μεγαλάνυμον ἀδιάψευστον μάρτυρα τῆς ἱερᾶς ἱστορίας, τουτέστιν τῆς ἐν τῷ ὄρει Σινᾶ ἀποκαλυφθείσης τῷ Προφήτῃ Μωϋσεῖ θείας ἀληθείας. Τοσαύτη ἦτο ἡ πίστις τοῦ Ἡλία τοῦ θεσβίτου, ὥστε, ὡς λέγει ὁ μελωδός, «Οὗτος γάρ ἐν τῇ γλώσῃ τόν Οὐρανόν ὡσεὶ δέρριν ἐχάλκευσε, καί τήν γῆν τήν ἐγκαρπον ἄκαρπον ἐποίησεν. Ὡ τοῦ θαύματος! ὁ πῆλινος ἄνθρωπος οὐρανοῦς τοῦ βρέχειν ὑετόν οὐκ ἔδωκεν. Ὡ τοῦ θαύματος! ὁ φθαρτός ἄνθρωπος ἀφθαρσίαν ἐνδέδυται, καί οὐρανοῦς ἀνατρέχει, ἐν πυρίνῳ ἄρματι τῇ μηλωτῇ Ἐλισσαίῳ, διπλῆν τήν χάριν χαριζόμενος. Βασιλεῖς ἐλέγχει καί λαόν ἀπειθῆ λιμῷ διαφθείρει. Τούς ἱερεῖς τῆς αἰσχύνης, πάντα κατήσχυνε, καί τῆς χήρας τοῦ υἱοῦ λόγῳ ἀνέστησεν».

Ὁ ὁμοιοπαθῆς ἡμῖν οὗτος ἄνθρωπος Ἡλίας ὁ ἐνδοξος πνευματικῶς συνεκάλεσε πάντας ἡμᾶς οὐχί μόνον, διὰ νά πανηγυρίσωμεν τήν θείαν αὐτοῦ μνήμην, ἀλλά καί διὰ νά γνωρίσωμεν τόν θησαυρόν τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν πίστεως καί τῆς χριστιανικῆς ἡμῶν ταυτότητος, δηλονότι τῆς ἀγίας ἡμῶν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας. Διότι ὡς λέγει ὁ Μέγας Παῦλος: «ἔχομεν δέ τόν θησαυρόν τοῦτον ἐν ὀστρακίνοις σκεύεσιν, ἵνα ἡ ὑπερβολή τῆς δυνάμεως ἦ τοῦ θεοῦ καί μή ἐξ ἡμῶν, ἐν παντί θλιβόμενοι ἀλλ' οὐ στενοχωρούμενοι, ἀπορούμενοι ἀλλ' οὐκ ἐξαπορούμενοι, διωκόμενοι ἀλλ' οὐκ ἐγκαταλειπόμενοι, καταβαλλόμενοι ἐλλ' οὐκ ἀπολλύμενοι», (Β' Κορ. 4, 7-9).

Τοιοῦτο σκεῦος ὀστράκινον φέρον ἐν ἑαυτῷ τόν θησαυρόν τοῦ θείου Πνεύματος ἐγένετο καί ὁ Προφήτης Ἡλίας, ὡς λέγει καί ὁ μελωδός: «Ἀποδεδειγμένος θεόπτῆς, ὁ θεσβίτης σύν Μωσῆ καθορᾶ, ἃ ὀφθαλμός οὐκ εἶδε καί οὐς οὐκ ἤκουσε καί ἀνθρώπων τῶν γηγενῶν καρδία οὐ λελόγισται, σεσαρκωμένον Κύριον, ἐν τῷ

θαβῶρ, τόν Παντοκράτορα». Κατά τήν ἔρμηνείαν τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου ὁ θεῖος Παῦλος διά τοῦ «έν ὀστρακίνοις σκεύεσιν» τό εὐθραυστον τῆς θνητῆς φύσεως αἰνιτιτόμενος ἔλεγεν καί τό τῆς σαρκός ἡμῶν ἀσθενές ἐμφαίνων... τοῦτο μέν οὖν αὐτό μάλιστά ἐστι τό θαυμαστόν καί δεῖγμα μέγιστον τῆς τοῦ θεοῦ δυνάμεως, ὅτι σκεῦος ὀστράκινον τοιαύτην ἡδυνήθη λαμπρότητα ἐνεγκεῖν τηλικούτον φυλάξαι θησαυρόν».

Ὅντως, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ὁ τιμώμενος σήμερον Προφήτης Ἡλίας ἀποτελεῖ «δεῖγμα μέγιστον τῆς τοῦ θεοῦ δυνάμεως». Καί τοῦτο διότι «ἡ εὐχή τῆς πίστεως», δηλονότι ἡ ἄδολος προσευχή, εἶναι ἐκείνη, ἡ ὁποία προκαλεῖ τήν ἀγάπην τοῦ θεοῦ Πατρός καί τήν κοινωνίαν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἰς τόν αἰτοῦντα ἐν πίστει καί μή διακρινόμενον κατά τόν Ἀπόστολον Ἰάκωβον: «αἰτεῖτω δὲ ἐν πίστει μηδέν διακρινόμενος (=χωρίς δισταγμόν) ὁ γάρ διακρινόμενος ἔοικε κλύδωνι θαλάσσης ἀνεμιζομένῳ καί ῥιπιζομένῳ», (Ἰακ. 1,6).

Ὁ θεσπέσιος Ἡλίας ἄνθρωπος, ὡν ὁμοιοπαθής ἡμῖν, πῆλινος καί φθαρτός, ἐπέτυχε μεγάλων καί θείων κατορθωμάτων καί τοῦ ἐνθέου αὐτοῦ ζήλου, δηλονότι τοῦ ἐναρέτου καί ἁγίου αὐτοῦ βίου. Ἀποτελεῖ δέ παράδειγμα πρὸς μίμησιν ὅσον ἀφορᾷ εἰς τήν δύναμιν τῆς ἐνεργείας τῆς προσευχῆς αὐτοῦ. Καί τοῦτο διότι ἡ προσευχή τοῦ Ἡλίας πρὸς τόν θεόν δέν ἦτο τυπική, ἀλλά οὐσιαστική.

Ἡ προσευχή, μέ ἄλλα λόγια, ἀγαπητοί μου, εἶναι ὁ πνευματικός ὀπλισμός τοῦ Χριστιανοῦ. Διά τοῦτο καί ὁ σοφός Παῦλος προτρεπτικῶς λέγει: «Διά πάσης προσευχῆς καί δεήσεως προσευχόμενος ἐν παντὶ καιρῷ ἐν Πνεύματι, καί εἰς αὐτὸ τοῦτο ἀγρυπνοῦντες ἐν πάσῃ προσκαρτερήσει καί δεήσει περὶ πάντων τῶν ἁγίων», (Ἐφ. 6,18).

Παρακαλέσωμεν τόν ἅγιον καί ἡγιασμένον Προφήτην Ἡλίαν καί μετὰ τοῦ ὑμνωδοῦ εἶπωμεν: «Σκανδάλων τῶν ἐν βίῳ πολυειδῶν ἀνομοῦντων ἐχθρῶν πάσης θλίψεως σωματικῆς, νόσου ψυχικῆς τε παρατροπῆς, ταῖς προσευχαῖς σου ρῦσαί με ἐνδοξε Προφήτα Ἡλία. Καί σύ Παρθένε Μαρία, ἡ φῶς τεκοῦσα, δυσώπησον σαῖς Πρεσβείαις, θεοτόκε, τοῦ οἰκτερίσαι καί σῶσαι τοῦ αἰωνίου με σκότους τόν πεποιοῦντα τῆ σῆ σεπτῆ ἀντιλήψει». Ἀμήν.

καί οὕτως ἀραβιστί, ἴδε ἠλεκτρονικόν σύνδεσμον:
<https://en.jerusalem-patriarchate.info/ar/2013/08/02/2609>

Μετά τό πέρας τῆς θείας Λειτουργίας ἠκολούθησε δεξίωσις ἐν τῷ ἡγουμενείῳ, μετά δέ τήν δεξίωσιν τράπεζα παρατεθεῖσα ὑπό τοῦ νέου ἡγουμένου τοῦ ἀναλαβόντος ἀνακαινιστικόν ἔργον ἐν τῇ Μονῇ ὀσιωτάτου Ἱερομονάχου π. Παΐσιου.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

<http://youtu.be/yAkGMRDEYMI>

